

دانش نامه صحیفه سجادیه

صحیفه سجادیه (ع) برای دلدادگان به خداوند متعال و سالکان کوی دوست نامی آشناست. این مصحف شریف که آن را به حق زبور آل محمد (ص) نام داده‌اند دربردارنده نیایش‌های زینت عبادت‌کنندگان، امام سجاد (ع) است. پس از قرآن و نهج‌البلاغه، می‌توان این کتاب را سومین منبع و سرچشمه معارف والای اسلامی و جلوه‌گاه تام رمز و راز عبودیت دانست.

صحیفه سجادیه علاوه بر اینکه قرین سجاده شب‌زنده‌داران و امین درد دل‌های مشتاقان و امیدواران ساحت ربوبی بوده، از بُعد علمی و معرفتی نیز مطمح نظر اندیشمندان گشته و ترجمه‌ها و شروح متعددی برای آن نگاشته شده است. شرح سید علی‌خان مدنی از معروف‌ترین شرح‌هایی است که بر آن نوشته شده است.

اخیراً به سفارش سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی و توسط انتشارات مدرسه، کتابی با عنوان «دانش‌نامه صحیفه سجادیه» به زیور طبع آراسته شده است. این کتاب یک جلدی و در حجم ۵۵۵ صفحه که محصول کار گروهی بوده و نزدیک به ۳۰ نفر نویسنده دست‌اندرکار نگارش مقالات آن بوده‌اند، مشتمل بر ۳۵۰ مقاله کوتاه، متوسط، بلند و مفصل است که موضوعات متعددی همچون شخصیت‌های تاریخی مرتبط با صحیفه، اسناد و روایان، مستدرکات، مترجمان و شارحان و بیشتر از همه موضوعات معرفتی و تربیتی برگرفته از نیایش‌های امام علی‌بن‌الحسین (ع) را در خود جا داده است. مجموعه فراهم آمده علاوه بر عموم علاقه‌مندان به معارف اهل بیت (ع) به‌طور خاص برای جوانان و دانشجویان که مخاطبان اصلی دانش‌نامه هستند سودمند می‌باشد. از این‌رو مطالعه این کتاب را به تمام دبیران به‌ویژه دبیران دین و قرآن و نیز دانش‌آموزان دوره متوسطه توصیه می‌کنیم.

دانش‌نامه صحیفه سجادیه، با مدخل «آبرو» آغاز و با مدخل «یقین و باور» خاتمه می‌یابد. در پایان

این کتاب، فهرست مفصلی از منابع (۳۴۷ منبع) که در تدوین مقالات به آن‌ها رجوع شده فراهم آمده است. از دیگر ویژگی‌های این مجموعه آن است که نیایش‌های ۵۴ گانه امام سجاد علیه‌السلام را به‌طور فشرده و گویا گزارش کرده است.

برای نمونه در معرفی نیایش نخست می‌خوانیم:

«این نیایش در سپاس و ستایش خداوند است. وقتی کسی لطف می‌کند و به ما هدیه‌ای می‌دهد از او تشکر می‌کنیم. آن‌گاه که با زیبایی و عظمت روبه‌رو می‌شویم، آن را می‌ستاییم و مدح می‌کنیم. ترکیب این دو احساس در زبان عربی حمد نام دارد. ... امام زین‌العابدین (ع) در این دعا ۲۴ بار آفریدگار خود را حمد کرده است. او دعای خود را با بیان صفات خدا آغاز می‌کند: الحمد لله الاول بلا اول کان قبله، و الاخر بلا آخر تکون بعده ...

حمد و سپاس خدای راه، آن نخستین بی‌پیشین را و آن آخرین بی‌پسین را، خداوندی که دیده بینایان از دیدارش قاصر آید و اندیشه و اصفان از نعت او فروماند. آفریدگان را به قدرت خود ابداع کرد و به مقتضای مشیت خویش جامه هستی پوشید و به همان راه که ارادت او بود روان داشت و رهسپار طریق محبت خویش گردانید.»

علاقه‌مندان می‌توانند این کتاب را از انتشارات مدرسه تهیه کنند.